

EL PONT NOU

l'informatiu de la vall de camprodon

NÚM. 14 MARÇ 92

300 PTES.

**confederació
o
independència?**

• si la candelerà riu ...

- *La millor cuina de la Vall*
- *Ambient familiar*
- *Es prega reservar taula*

Final carretera Tregurà, altitud 1.480 m.
Tel. 740648 17869 TREGURÀ DE DALT

Avet

Set

FÀBRICA DE GÈNERES DE PUNT VILASECA, S. A.

El bon ambient en les nits a la Vall.

Obert, divendres i vegílies, nit i festius tarda.

Entrada controlada

Carretera Camprodon a Setcases
Vall de Camprodon - 17869 LLANARS (GIRONA)
Tels. (972) 74 10 13/
Fax (972) 74 10 87

CONFEDERACIÓ O INDEPENDÈNCIA ?

Per quarta vegada consecutiva els catalans, hem estat cridats a les urnes per elegir diputats al Parlament de Catalunya. Aquest fet que a l'any vuitanta ens va semblar a molts quelcom absolutament excepcional ara ja forma part de la nostra quotidianitat democràtica, cosa de la que cal que ens alegrem.

El nostre país però, encara no ha assolit la plena sobirania nacional, i malgrat els avenços obtinguts en la tasca de redreçament i reconstrucció que no podem menysprear, els catalans encara avui no apareixem amb nom propi en el concert de les nacions lliures. El nostre destí col·lectiu, depèn en el fonamental d'allò que es decideix des del centre peninsular, i el que donaria un cert sentit a la nostra autonomia política, com és la possibilitat d'administrar els nostres propis impostos, encara necessita les benediccions de gent que històricament ens ha vist com una de les colònies del seu vast imperi.

Durant aquest any olímpic, Barcelona, la nostra capital, serà la seu d'uns Jocs Olímpics, en la que els esportistes catalans hi hauran de participar sota una bandera que els hi és aliena i tots hauran de fer l'esforç d'explicar, una vegada més, a la gent que ens visiti que les nostres senyes d'identitat res tenen que veure amb les que quotidianament exhibeix l'estat del qual som súbdits.

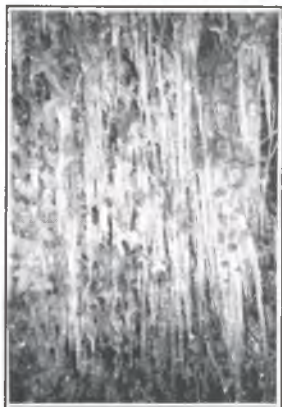
El contexte internacional però, no se'ns presenta negativament. Avui ja són molts els Països Europeus, que com els Balcànics i els Bàltics, han recuperat al temps que les llibertats, la seva identitat nacional o Escòcia que després de 3 segles d'unió amb Anglaterra està replantejant aquests lligams. D'altra banda la construcció europea fa desaparèixer les moltes vegades artificials fronteres entre els estats.

Paraules com les de Confederació o Independència ja no espantan a ningú i són acceptades com a normals en el nostre vocabulari polític. La terra ens obliga i sigui quin sigui el proper resultat electoral, el problema de fons restarà pendent, i per a molts els principis i institucions configurats en el nostre Estatut, seran la nostra via democràtica i pacífica per arribar a l'exercici d'un dret inalienable, el de l'autodeterminació.

LA REDACCIÓ

la portada

Si la Candelera plora,
l'hivern és fora...
Si la Candelera riu,
l'hivern és viu...

sumari

EDITORIAL. Confederació o independència	3
NOTICIES DE LA VALL	4
NOTICIES DELS QUATRE CANTONS	8
ESPORTS	13
XERREM AMB: Salvador Alsius	16
MUNTANYA. Passejant per la Vall	21
CONEGUEM MILLOR. Josep Gelis	23
OPINIÓ: Confederació o independència	24
SALUT, CUINA, LES FESTES	26
ELS AJUNTAMENTS INFORMEN	28
BÚSTIA	29
MEDI AMBIENT	30

Els articles a EL PONT NOU només expressen l'opinió de l'autor.

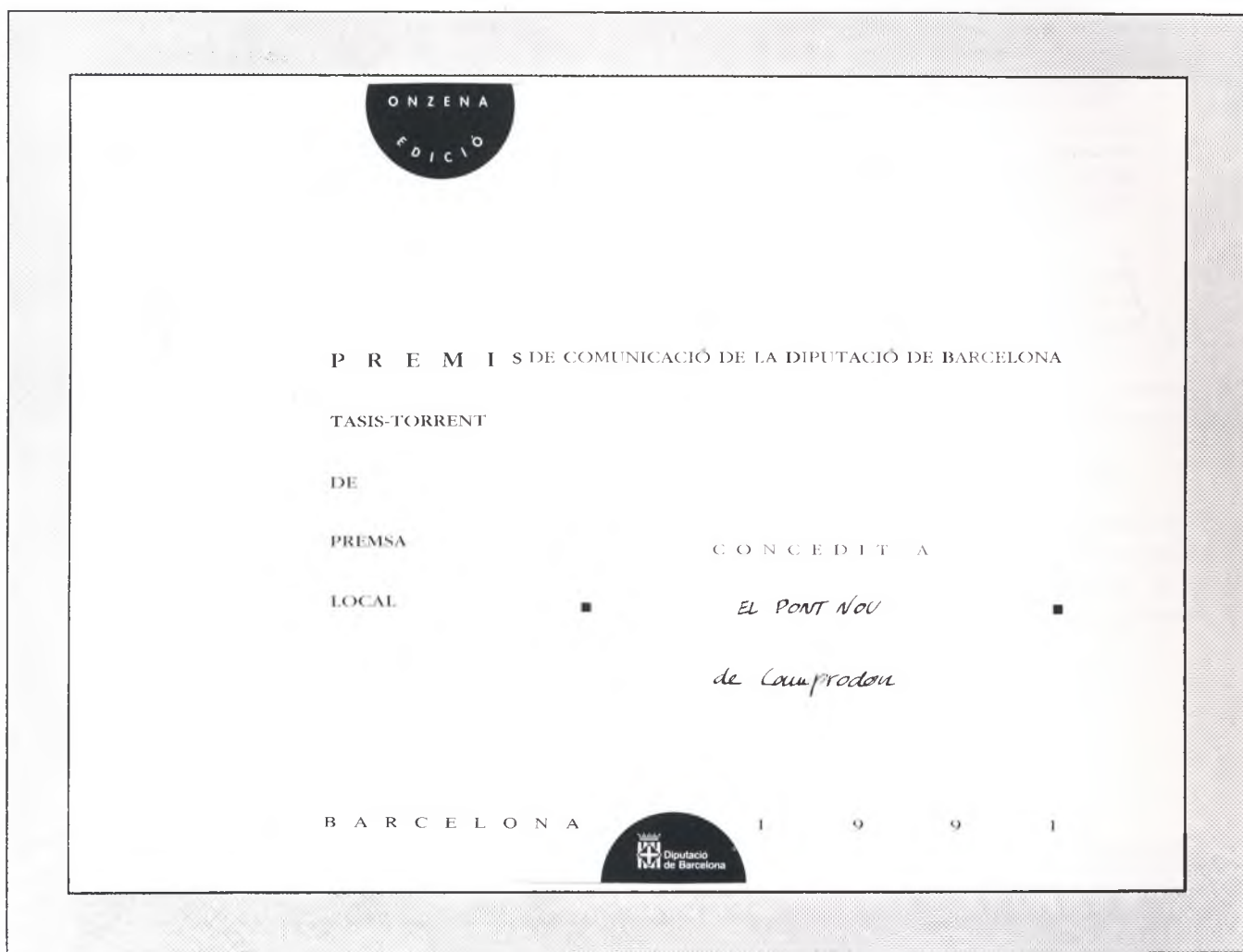
edifí: C.E.E. Vall de Camprodon C.F. Bàrbara, 24. 17867 CAMPRODON	Col·laboradors	fotografia: foto coma J.M. Corbella xico surinyach col·laboradors.
direcció i composició: xavier surinyach	carne alvarez joan moll	publicitat: esteve amigó
gestió: jordi surinyach	manel abella miquel perals	comptabilitat i subscripcions: dolors battle núria puig
cap de redacció: esteve amigó	llorenç birba albert rigat	
consell de redacció: dolors battle	patlari descallar jordi romans	
jaume iglesias	josep dunyach vicenç sanxo	
núria puig	josep fernandez mossén soler martí	impressió: Editorial M.
jordi surinyach	elena llongarrius gaspar vila	dipòsit legal: MH-801-1990
xavier surinyach	gemma maltas	

notícies de la vall

EL PONT NOU PREMI TASIS-TORRENT 1991

MILLOR PUBLICACIÓ COMARCAL PER A POBLACIONS DE MENYS DE 10.000 HABITANTS

El jurat format per els Srs.: Josep Pernau, Jaume Guillaumet, Josep Ma. Cadena, Jaume Febrer, Josep Ma. Huertas, Josep Ma. Figueras, Josep A. Rosell i secretari Sr. Jordi Mercader —cap del Gabinet de Premsa de la Diputació de Barcelona—. Atorgà el premi Tasis-Torrent de premsa local de la Diputació de Barcelona a EL PONT NOU DE LA VALL DE CAMPRODON COM A MILLOR PUBLICACIÓ DE POBLACIONS DE MENYS DE 10.000 HABITANTS.

AVUI

El pou de la gallina de Manresa ha rebut el premi a la millor publicació en poblacions de més de 10.000 habitants, mentre que *El pont nou* de Camprodon ha rebut el mateix premi per a poblacions inferiors.

EL 9 NOU

PERIÒDIC INDEPENDENT DE LES COMARQUES D'OSONA I DEL RIPOLLÈS

EL PUNT

DIARI INDEPENDENT CATALÀ COMARCAL I LOCALITÀTIC

«El Pont Nou» de Camprodon guanya el premi Tasis-Torrent

■ **Sant Pere de Ribes.** — La revista *El Pont Nou*, de Camprodon, ha obtingut el premi Tasis-Torrent, corresponent al 1991 i dotat amb 200.000 pessetes, en la categoria de millor publicació en poblacions de menys de 10.000 habitants. Els

■ Camprodon

La revista «El Pont Nou» guanya un dels premis Tasis Torrent 1991.

EL PAIS

DIARI INDEPENDENT DE LA MARRAMA

Premio a la mejor publicación en poblaciones de menos de 10.000 habitantes, dotado con 200.000 pesetas, para *El Pont Nou*, de Camprodon.— EP

ARA, LA REFORMA ESCOLAR COMENCEM A PARLAR-NE !

Per parlar de la Reforma de l'ensenyament i del Mapa Escolar a la Vall de Camprodon el C.P. «Dr. Robert» va organitzar una conferència a càrrec del delegat d'ensenyament de les comarques de Girona Sr. Vancells.

La massiva assistència dels mestres de la Vall va «cohibir» una mica els pares que es van

perdre una mica enmig de la problemàtica que pels docents representa la reforma.

Una de les conclusions prou clares que tothom se'n va emportar és que per manca d'edifici la mainada de la Vall a partir de 8è. haurà de seguir baixant a Ripoll, encara durant unes quatre promocions, i que amb el mateix Institut

i els mateixos professors, EL NOU ENSENYAMENT encara trigarà a ésser una realitat.

Com si ja estiguéssim una mica acostumats a **unes reformes** de canvi de noms que després la inèrcia i els hàbits de les persones deixa en poca cosa més que una formalitat carregada de bones intencions.

REBENTA LA BASSA DE LA COOPERATIVA !

El passat febrer sembla un mes desafortunat pel cooperativisme de la Vall. La bassa de la Cooperativa d'electricitat de Camprodon va reventar. Sembla que l'acumulació de neu i gelades successives sobre el vessador, va fer pujar considerablement el nivell de l'aigua sotmetent les parets a una pressió anormal que provocà la reventada.

Llàstima que aquest desgraciat incident no permeti a la Cooperativa camprodonina aprofitar el bon caudal que, els rius porten aquest hivern.

notícies de la vall

CRÒNICA DE TREGURÀ

per
Albert
Rigat

Ens han dolgut una mica les declaracions del Dr. Berdala a la revista LA RASERA —Revista de Turisme i Hosteleria de l'Associació d'Empresaris d'Hosteleria del Ripollès— en les que manifesta que als restaurants de la Vall s'ofereix una cuina de poca qualitat, amb una excessiva massificació i un tracte poc acurat als clients, llevat dels que com ell, són gent coneguda.

Creiem que el Dr. Berdala deu confondre qualitat amb sofisticació ja que d'altra manera no creiem que hi hagi motius per a una opinió que té tant de gratuïta com d'injustificada.

D'altra banda si és que tenim tanta massificació és senyal de que els clients no deuen sentir-se massa maltractats.

A. Rigat

MESURES DE TRÀFIC, A SETCASES

Degut als embussos que, cada cap de setmana, es generen a Setcases, l'Ajuntament ha decidit prendre mesures reguladores, amb la finalitat de resoldre el problema.

Per a aquesta feina ha estat contractat Jaume BROCH I GARDELLA, amb el càrrec d'Agent Municipal.

En Jaume Broch, nat a Setcases el 1938, va viure quasi tota la seva vida a Vilallonga de Ter, a la casa de Cal Peroler. Des de fa un parell d'anys, resideix a Setcases, a Can Quaranta.

M.P.

CARNESTOLTES A LA VALL

Dins els actes de Carnestoltes, El Consell de Cultura de l'Ajuntament de Camprodon, va organitzar la Rua de Comparses i Carrosses que va animar els carrers de la Vila. Tot seguit la gresca va continuar en el pavelló, a on es va fer el ja tradicional Ball. El diumenge dia 1 de març, la festa va ser pels més petits, amb la cercavila pels carrers amb els gegants i Capgrossos, per acabar seguidament amb més ball i danses altre cop al pavelló.

BEGET, CONJUNT HISTÒRIC

El Departament de Cultura de la Generalitat, ha incoat l'expedient administratiu, per a declarar el nucli de Beguet, com a conjunt Històric artístic, el que suposarà una sèrie de millores urbanístiques per aquell indret.

TEATRE A CAMPRODON

El dissabte dia 22 de febrer, al Casal Camprodoní, es va representar l'obra de Dario Fo, «Aquí no paga ningú», a càrrec del Grup «Teatre d'emergència de Ribes de Freser».

AJUDES DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA

La Coral Camprodon rebrà una ajuda properament de la Diputació de Girona, dins la campanya de dinamització cultural que aquesta promou i que consisteix a ajudar econòmicament les entitats culturals de les nostres comarques. Així mateix, i dins el programa d'ajudes a l'ensenyament de les sardanes, hem tingut coneixement que la Diputació ha atorgat una subvenció a l'ajuntament de Sant Pau de Segúries per import d'unes 20.000 pessetes.

ELECCIONS AL CASAL CAMPRODONÍ

L'anunciada renovació de la Junta del Casal Camprodoní ha quedat en simple continuïtat al no presentar-se cap candidatura alternativa. El col·laborador d'EL PONT NOU en Jordi Romans continuarà doncs presidint l'entitat, amb el mateix equip de gent que tanta empenta ha demostrat. Ara fa uns dies, en el Diari «La Vanguardia», hom va llegir una carta del president del Casal, demanant informació sobre les còpies dels films fets a la Vall, ja que es vol fer un cicle especial de cinema amb les mateixes.

EL CONSELLER MOLINS VISITA LA VALL

El passat cap de setmana, amb motiu de la presentació a Olot i Sant Joan, de les obres del nou túnel que ha d'unir les comarques de la Garrotxa i el Ripollès salvant el Capsacosta, el conseller Molins va aprofitar per fer una breu estada a la Vall. El caràcter privat de la seva visita no el va impedir d'atendre amb l'amabilitat que li és habitual a EL PONT NOU. Als salons de l'hotel El Grèvol i acompanyats del batlle de Camprodon vam tenir una agradable xerrada on es van anar analitzant les nostres preocu-

pacions en matèria d'infraestructura i comunicacions de la Vall.

Ara que, amb les recents obres a la N-152, —desdoblament fins a Vic, supressió de les corbes dels dotze apòstols i nou accés a la collada de la Tarradella,— i amb l'inici del túnel de Bianya, s'ha fet una passa de gegant en lo que podríem anomenar comunicacions de primera necessitat, estarem en condicions de filar més prim i proposar per al futur una xarxa que permeti la correcta estructuració de la nostra comarca en un territori

sense fronteres on la permeabilitat i la diversitat de les opcions de comunicació han de ser condicions d'estabilitat i de progrés. De tot això però en parlarem en un extens reportatge en el proper número d'EL PONT NOU, mentrestant no ens hem pogut estar de fer-li al conseller la pregunta del mes:

SENYOR MOLINS, CONFEDERACIÓ O INDEPENDÈNCIA ?

Ja fa anys que vaig afirmar que en la construcció d'Europa es donava la doble circumstància d'uns estats nació que cedien competències a unes realitats més petites, —que en el cas nostre era una realitat nacional—, i que per altra banda cedien competències a la nova Europa en construcció. Això a llarg termini ha de comportar que aquests estats que havien tingut el poder el segle XIX, vagin quedant buits de contingut. Això ara potser s'ha fet més complex, una mica com a conseqüència de l'enrunada dels estats de l'est, que no es desmunten d'una manera ordenada com està passant aquí, peròestic convençut que, si aconseguim construir Europa, aquest procés condueix a que els estats nació tinguin cada dia menys poder, i a la llarga a la seva desaparició.

CONCA DE TER

VILALLONGA DE TER (Girona)
Tel. (972) 74 06 29
ENTRE CAMPRODON I SETCASES

GALERIA D'ART

L'art més prestigiós

c/ Ferrer Barbàra, 26
17867 Camprodon
Telf. 74 11 95 / 43

notícies de la vall

HEM SENTIT PELS QUATRE CANTONS

— Que en Pito de la Popa, a la recent assemblea dels socis del Casal, d'elecció de la nova junta, va fer de mestre de cerimònies...

— Que la cerimònia consistia en mantenir l'actual junta que als socialistes ja els va bé...

— Que, el xerès de la cistella dels nois i noies de vuitè segueix portant cua...

— Que, ara resulta que la Maria li va portar al Delegat del Curs de vuitè, (en pla compensatori), dues botelles de xerès...!

— I nosaltres que ens pensàvem que el xerès se l'havien begut els membres de la Coral...!

— Que les aparences enganyen, i mai et pots fiar del que diuen pels quatre cantons...

— Que, per Sant Pau comenten, que el Batlle de Camprodon no vol el semàfor de Sant Quirze... ara que ja té instal·lat el de la Colònia...

— Que, també comenten que s'hauria de preocupar més del trànsit de Camprodon, que el dia de la neu l'embús que es va produir a la vila, arribava a la Plaça de les Glòries del cap i casal...

— Que, com a conseqüència d'aquest embús els veïns de Sant Pau van haver de pujar al mercat... a peu!

— Que, tenim reforma sanitària per estona...

— Que, en Mingo deixa clar que lo de les pressions polítiques al Dr. Hereu no anava per ell.

— Que, amb l'Àrea Bàsica de Salut A.B.S., de fet s'està experimentant a la Vall un sistema de frenada a l'esperada reimplantació del metge de capçalera amb tracte humà i comprensiu...

— Que, això sí frenada controlada! amb el C.A.P. naturalment...

— Que, podria ser pitjor si es controlava amb els peus, o potser no?

— Que a Sant Pau també se senten «mal reformats».

— Que abans amb tres metges després de passar visita a l'ambulatori, s'ho combinaven per veure els malalts a domicili i ara amb la nova i flamant estructura, ni ho provis! d'insinuar-ho...

— Que fa uns dies els familiars d'una pobra dona gran, que jeia malalta, quasi es van tenir que barallar amb el metge de torn perquè baixés a Sant Pau...

— Que, val a dir que el metge de torn era una passavolant «made in cono sur» que ja no hi és...

— Que el Conseller Molins no va poder arribar a Olot, per explicar el començament de les obres del túnel de Bianya, per causa d'un accident de trànsit. Esperem que amb la independència els nostres ministres puguin anar amb «Mystère» a les inauguracions...

— Que les cooperatives de la Vall, estan de pega...

— Que la de Consum, està a punt de tancar la botiga, després de fer la «piu, piu» en els darrers anys.

— Que la d'Electricitat, ara que hi ha aigua abundant als rius, se'ls hi ha trencat la bassa...

— Que quan encara no tenim païda la reforma sanitària, encetarem la Reforma Escolar.

— Que sembla que no comencem gaire bé doncs, els nois i noies hauran de continuar anant a Ripoll per manca d'aulas...

— Que els convergents passen la pilota als socialistes, perquè en el solar a on s'havia de fer el nou edifici, s'hi van muntar la piscina.

— Que abans de començar la reforma, l'emprenyament ja ha arribat a Setcases, doncs sembla que s'han quedat sense Transport Escolar, i tenen que organitzar-ho pel seu compte...

— Que parlant de Setcases, tot-hom ha vist el nou agutzir dirigint el trànsit, enfilat sobre la paret de Can Gepet, no sabem si per tenir millor visibilitat o perquè encara no se'n fia de veure passar els cotxes de prop...

— Que, amb els merders que s'organitzen cada cap de setmana, no tardarà gaire a estar bregat...

— Que, esperem que no acabi enfilant-se dalt dels cotxes...

— Que la nova coordinadora de l'Àrea Bàsica de Salut, per elecció de tots els metges és la LIDIA MAÑE.

— Que el farmacèutic ha dit que posaria en marxa una secció de camamilles i altres herbes...

— Que, el fill d'en Samarra està pensant en posar fixa la parada dels diumenges al Prat...

— Que a la col·locació de la primera pedra del C.A.P., al Conseller Trias li van preparar dos porrons de barreja, i ell per compromís es va aplicar a beure a galet...

— Que el que han de fer els pobres polítics en campanya electoral!, i això que no sentia que una mica més enfora un avi, habitual del Casal, comentava en sorna; «Tu, mira com xumina aquest».

— Que el rotllo dels funcionaris passavolants segueix essent un mal crònic de la Vall...

— Que llevat de l'Albéniz que fa uns quants anys ens va deixar un naixement, que dona prestigi, els darrers només ens porten maldecaps...

— Que després de la desfílada de metges ara se'ns despedeix la nova secretària de Setcases, Vilallonga i Llanars...

— Que aquesta ha batut records doncs sembla que se'n va quan encara no tenia llesta l'acta de la seva presa de possessió...

— Que es pot estalviar feina i afegir-hi la renúncia, així se'n surt amb un sol escrit...

— Que els de Llanars ja n'estan tips d'anar a mitges, millor dit, a terços i ja pensen amb un secretari per a ells sols...

— Que, seguim aconsellant que ningú se'n fii de les notícies que es senten pels quatre cantons...

EL CONSELLER TRIAS POSA FONAMENTS A LA SANITAT DE LA VALL

Tal com ja havia anunciat **El Pont Nou**, Xavier Trias, el conseller de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat va col·locar el passat 7 de febrer la primera

pedra del CAP —CENTRE D'ASSISTÈNCIA PRIMÀRIA— de la Vall de Camprodon, a l'acte hi assistiren les personalitats i polítics de la comarca a més de força cu-

riosos que miraven entre esperançats i escèptics com es «fonamentava» el futur de la nostra sanitat. Les fotos ens mostren dos moments de l'acte.

CRÒNICA DE VILALLONGA

per
Agustí Solà
i
Sagué

Quan s'han fos les darreres nevades d'enguany, hem pogut veure que aquestes no havien respectat el deure de l'hospitalitat amb els nostres visitants, aixafant-los amb el seu pes tot el que sobresortia de les cases metalitzades i prefabricades acampades

en el camping. Tots nosaltres, que hem incorporat aquests visitants de cap de setmana i estiucencs com a veïns del poble, hem sentit com a nostres els seus danys materials. Segur que per l'any vinent: LA POR GUARDA LA VINYA.

XAPÓ!

Cop de barret, a l'equip del Pont Nou pel premi a la millor publicació comarcal 1991. (perdó, però com que l'àvia no deia res...)

TARGETA GROGA!

d'advertència, als responsables teòrics de l'Àrea Bàsica de Salut, precisament per teoritzar massa...

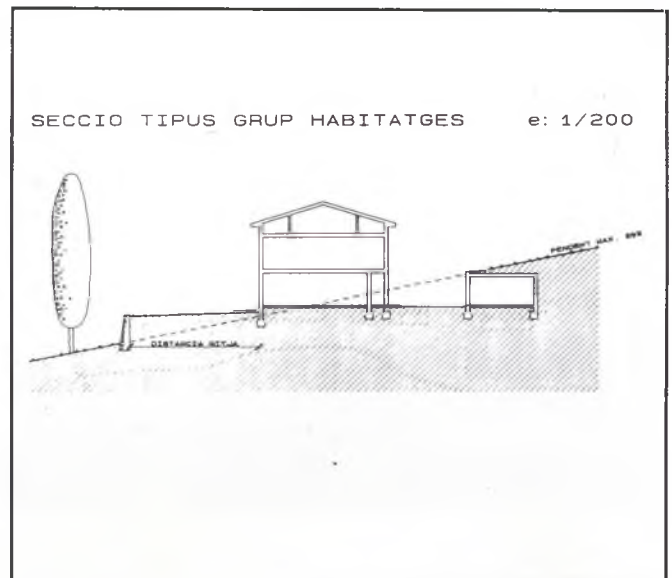
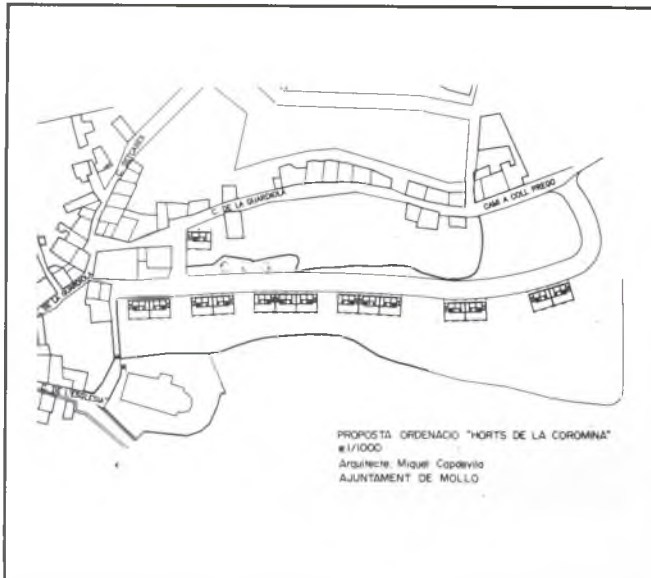
TARGETA VERMELLA!

d'expulsió, a la nova secretària dels ajuntaments de Llanars, Setcases i Vilallonga per haver superat el record dels funcionaris passavolants.

notícies de la vall

L'URBANISME INSÒLIT DE MOLLÓ

ORDENACIÓ DELS HORTS DE LA COROMINA PROP DE L'ESGLÉSIA, AON S'HAN DEIXAT UNES DISTÀNCIES DE PROTECCIÓ PER TAL DE MANTENIR LES VISUALS. NO OBSTANT AIXÒ S'HAURÀ DE CUIDAR L'ARQUITECTURA I L'AJARDINAMENT D'AQUESTS NOUS EDIFICIS.

Quan ja quasi ningú es planteja la creació de noves urbanitzacions separades del nucli urbà, per la duplicitat de serveis que generen i perquè quasi sempre tenen l'origen en operacions especulatives al marge d'una positiva estructuració del territori, ens trobem que l'Ajuntament de Molló acaba d'aprovar unes normes de planejament (NNSS) que podríem considerar si més no una mica insòlites.

La urbanització del Mas Gassiot tramitada i aprovada simultàniament amb les Normes Subsidiàries sembla una impecable especulació de la més pura ortodòxia dels anys 60. Es compren uns terrenys rústics, es requalifiquen, i el negoci ja està fet! Una vegada més l'acció pública ha generat més plusvàlues que van d'immediat a mans de particulars, essent molt dubtós el benefici públic a llarg termini, malgrat el miratge del desenvolupament o creixement econòmic que ha de comportar.

La superfície d'aquest nou nucli, que ve a ser com la del poble, sembla una mica excessiva, a més amb la tipologia d'edificis que es proposa —grups d'apartaments— serà difícil aconseguir una bona integració paisatgística i tampoc es donarà alternativa a l'interessat en comprar una parcel·la per fer-se una casa —un dels motius justificants de la requalificació—, perquè el normal és que els apartaments es promoguin i venguin ja construïts.

De raons no n'hi falten a l'Alcalde:

«molta gent demanava terrenys per fer-se una casa».

«els del Mas Gassiot són els únics que volien urbanitzar».

«el creixement al voltant del poble és molt difícil de gestionar perquè els veïns no es posen d'acord».

«Molló ha quedat marginat a la Vall, i s'ha de reactivar com sigui».

Al poble, exceptuant els voltants de l'església, protegits per tal de mantenir les visuals sobre el monument, les Normes s'han fet una mica com un trajo a mida de tothom. Si un volia un creixement per aquí o una ampliació per allà, el planejament ho recull i tots contents.

L'Ajuntament coneix millor que ningú les necessitats del seu poble i per això cal desitjar-lis sort i encert en la gestió d'aquest nou instrument urbanístic del que s'ha dotat, per tal de que d'ací a uns anys no ens trobem com en altres urbanitzacions de la Vall que hem de pagar entre tots els dèficits d'inversió d'una gestió privada que inicialment va prometre la lluna.

CRÒNICA DE MOLLÓ

per elena llongarriu

L'ALCALDE DONANT EXPLICACIONS DEL PLANEJAMENT APROVAT AL CORRESPONSAL D'EL PONT NOU, ELENA LLONGARRIU.

MOLLÓ, PORTA DEL VALLESPÍR, PATEIX MÉS QUE CAP ALTRE POBLE DE LA VALL ELS ENUTJOS QUE PROVOQUEN LES NEVADES.

AMPLIACIÓ URBANÍSTICA

Des del 25 de gener d'enguany està aprovat el nou pla urbanístic que preveu dur a terme l'Ajuntament de Molló, junt amb iniciatives particulars de veïns del poble.

Es preveu fer una eixampla del casc urbà del poble en determinats punts.

La zona que preveu tenir més èxit és la urbanització que es farà al Mas Gassiot i en consonància s'allargarà al camí de Fabàs.

Una altra ampliació serà la de darrera l'Església, tot i que s'haurà de guardar una àmplia zona verda al voltant de la mateixa.

La finalitat d'aquesta ampliació és donar vida al poble de Molló, que darrerament ha quedat una mica desplaçat de la resta de pobles de la Vall, ja que, el turisme per una banda i els propis habitants dels pobles per l'altra, han incentivat el creixement a la resta de pobles que configuren la Vall: Llanars, Setcases, Vilallonga,... i el propi Camprodon; que si bé no s'hi han fet urbanitzacions s'han

ampliat amb un gran nombre d'habitats nous.

En aquest nou pla urbanístic s'ha fet esment, també, a la conservació de façanes que configuren el casc antic, concretament la zona de la Plaça.

L'Ajuntament està volcat de ple en aquesta ampliació i espera que sigui ben acceptada, doncs si abans la gent demanava per fer-se una casa i no sabien on se la podien fer, aquest, ara no serà el problema, doncs, són moltes les parcel·les edificables.

Elena Llongarriu

LES NEVADES DEL MES DE GENER

Aquests darrers dies, la intensitat de les nevades, anava sumada a les pluges en forma de tempesta, cosa que feia temps no es veia i segons fonts orals, és un fenomen propi d'inicis d'hivern (novembre).

Molló, és un poble que gairebé sempre, en pateix la majoria de conseqüències de tots els pobles de la comarca del Ripollès: carretera no circulant, carrers atapeïts de neu, les cases de

pagès queden de seguida totalment comunicades,... i no es poden socórrer les primeres necessitats.

En dies així, però, el poble participa en l'arranjament dels carrers, fent-los circulables i obrint camins perquè tothom es pogués desplaçar.

La carretera de Molló a Camprodon ha estat el punt més conflictiu. La tempesta que es va produir la nit del dijous dia 23, que va durar gairebé dotze hores, va tallar molts arbres, quedant dipositats al mig de la carretera. Si bé, el dijous, durant el dia es circulava mínimament bé, el divendres fou necessari fer venir de nou la màquina de treure neu.

Els talls d'electricitat es van produir també per la tempesta i molts pals van haver de ser canviats per la força de la pluja i el pes de la neu, que els van tombar. Pel seu arranjament fou necessària l'ajuda d'un helicòpter.

Així doncs, foren uns dies dedicats totalment a la neu, oblidant per força que s'havia d'anar a treballar.

Elena Llongarriu

CONSTRUCCIONS

FRANCESC CAROLA

C/Josep Morer, 24
Telf. 74 02 97 - 74 12 69
17867 CAMPRODON

esmorzars i menjars típics

Plaça Espanya, 4 - Tel. 740636
17867 CAMPRODON (Girona)

ELECTRODOMESTICS
ELECTRICITAT

COLLBONI

Pl. Dr. Robert, 10 - Tel. 74 02 67
17867 CAMPRODON

ANGLADA

- LLIBRERIA
- PAPERERIA
- JOGUETERIA
- OBJECTES D'ESCRITORI

València, 17 Tel. (972) 74 02 79
CAMPRODON (Girona)

Sant Roc

BAR - RESTAURANT
HABITACIONS, CALEFACCIÓ I BANY
Plaça del Carme, 4 i 5 - Tel. (972) 74 01 19
17867 CAMPRODON (Girona)

CONFITERIA PASTISSERIA

PUJOL

València, 1 Tel. 74 01 22
CAMPRODON

HOSTAL L'ESCON

Habitacions
amb bany
i calefacció

C/Conflent, s/n
17869 LLANARS
(Girona)
Tels.: (972) 74 03 67
(972) 74 10 62

Hostal LA PLACETA

Sopars freds
Habitacions amb bany
Plaça del Carme, 9
Tels. 74 08 07
70 15 20
17867 CAMPRODON

EL GOLF DEL '92

La Federació Catalana de Golf ens ha fet arribar la Programació de tots els tornejos que té prevists al llarg del 1992, a Catalunya.

Al Camp de Golf de Camprodon estan programades les següents competicions:

16 i 17 de maig: Campionat INTERCLUBS INFANTIL DE CATALUNYA.

18 de juliol: II Gran Premi CAMPRODON. Trofeu JOAN MANEL UMBERT.

8 d'agost: II Trofeu JOSEP Ma. RAVENTÓS I BLANCH. Campionat del CLUB. Trofeu OROMÍ.

21 d'agost: Campionat SOCIAL: INFANTIL I JOVENIL.

Hem de pensar que si la FEDERACIÓ CATALANA DE GOLF s'ha fixat en el de Camprodon per a fer-hi el CAMPIONAT INTERCLUBS INFANTIL DE CATALUNYA vol dir que és un Camp que ha agradat a la Federació i, potser, que si aquest es desenvolupa amb èxit, serà la porta que obrirà aconteixements golfístics molt més importants i atractius que, hem de imaginar, milloraran l'oferta turística de la nostra estimada VALL.

FREC

FUTBOL SALA

«LA PARRA» ES DESINFLA ?

Quan ja hem passat l'Equador del Campionat de Lliga de Futbol-Sala de la 1a. Divisió B, el nostre representant dóna la sensació, pels seus últims resultats, que està perdent força i cohesió.

Actualment ocupa la part mitgera de la classificació general. Des d'aquestes ratlles els encoratgem i els hi desitgem molta més sort de la que han tingut en varis partits jugats últimament doncs, han perdut alguns punts al seu camp davant d'equips que estan ocupant posicions molt més endarrerides que ells en la taula classificatòria.

ÀNIM I ENDAVANT. Estem convençuts que aquest petit escull que està passant l'equip quedi superat i os podrem veure molt aviat encapçalant altra vegada la classificació general de la PRIMERA DIVISIÓ B catalana de futbol-sala.

FREC

CAMPRODONINS A ALBERTVILLE

Anada a Albertville

Jocs d'Hivern - 1992

Sortida de suport al corredor representant de la Vall de Camprodon

Jordi Pujol i Planella

Sota l'organització del Ski Club Camprodon i amb el patrocini dels Ajuntaments de la Vall, va sortir el divendres dia 21 un nombrós grup d'aficionats a l'esquí amb l'objectiu d'animar al nostre corredor olímpic en Jordi Pujol i Planella. La delegació l'encapçalava en Mingo Peiró, com a Batlle de Camprodon i en Joan Juncà, President de l'entitat organitzadora del viatge de la qual n'és Soci en Jordi. En els XVI Jocs Olímpics el nostre representant va fer un bon paper en la combinada i en el supergegant. En el gegant, va quedar fora de cursa al caure en la segona mànega. En l'eslalom especial, prova que va ser animada pels qui es van desplaçar a l'estació alpina de «Les Menuries» el camprodoní va ésser vint-i-novè millorant així, la qualificació obtinguda en l'Olimpiada de Calgary. Com a camprodonins ens hem de sentir orgullosos dels resultats obtinguts per en Jordi, que ha de ser un esperó pel treball que està fent l'SKI CLUB, perquè la Vall tingui esquiadors de primera categoria.

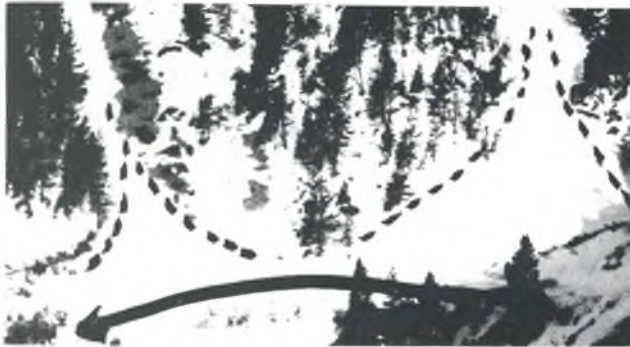
esports

UN PUNT NEGRE DE L'ACCÉS A LES PISTES

per
Carlos
Fernández

Els anys de molta neu, com és aquest fa que el perill d'allaus no es trobi només en els alts cims sinó que també en els accessos a l'estació hi ha zones perilloses. Els canals de Coma Armada en són un bon exemple. A la foto podem veure l'allau que amb més freqüència sol caure a la carretera d'accés a les pistes posant en perill a qualsevol dels milers de persones que volen arribar a Vallter 2000. El treball de neteja és perillós i representa una inversió de temps molt apreciat per a la reobertura de l'estació.

el temps

«SI LA CANDELERA PLORA, L'HIVERN ÉS FORA, SI LA CANDELERA RIU, L'HIVERN ÉS VIU»

Per aquells qui no es refien de res que no sigui ciència i provatura «la candelera» d'enguany els hi haurà donat què pensar. Sol i cel blau va ésser el resum del temps de la diada. I, per fer encara més certa la dita, des d'aleshores l'hivern ha reviscolat i s'ha tornat més cru que mai i sense perspectives de canvi. I és que hem de malfiar d'aquells qui veuen en les dites populars anacronismes i simpleses.

El costumari popular, que tanta tinta fa córrer, es revela sempre com un puntal per a les ocasions adverses. De fet, sembla imperios aturar als imprudents amb un «No es pot dir blat fins que no sigui al sac i ben lligat!», o encoretjar al nou vingut amb un sensual «Salut i força...!», o desarmar a l'afamat amb un «El més calent és a l'aigüera!».

És curiós que tantes vegades emprèm amb encert i sense esforç les frases fetes. L'ús del costum del país transpua complicitat, arrelament a la terra i a voltes conté aquell envejable toc de frivolitat de les frases dels avis.

Però, no perdem el nord!, a la Candelera li agraim que el costum segueixi ben viu!

ALBERTVILLE, CRÒNICA D'UN VIATGE

L'anada a Albertville va ser més que un èxit. Vam sortir a quarts de sis de Camprodon cap a els Alps parant a Sant Pau a recollir en Xavi Cristina i a Figueres una colla que venia de Barcelona. L'autocar fregava l'over booking, però a base d'hores ens hi vàrem anar col·locant. A les 5 més o menys érem a les Menuïres, com que van fer marxar l'autocar ens va tocar fer temps fins

a les 10. Un cop a la pista fèiem tant d'ambient que fins i tot en Tomba li va demanar a en Jordi qui érem, tot comentant: 'hi ha moltes noies'. Al vespre vam dormir a l'auto que em sembla que l'hauran de ventilar una temporada.

Quatre coses: En Pere no ens va deixar dormir amb la corneta, en Kaireta volia vendre bolsos plens, el bar va ser perfecte,

mentres uns esquiaven els altres van fer un yakuzi, els altres de botigues i a en Xavi sel va endur l'auto mentres dormia, el va trobar en Fernando quan netejava, en «paquito» ens va sentir, i bé.

Després de brindar amb cava vam carregar i tornar, en Jordi va fer-ho amb nosaltres.

Fins a Lillehammer, esperem.

Josep Ma. Corbella

ELECTRICITAT J. JUNCÀ

INSTAL·LACIONS
I ELECTRODOMÈSTICS
C/VALÈNCIA, 59 CAMPRODON

FORN ESCOLÀ

PA CUIT AMB LLENYA I BOLLERIA
PASTES DE FORN I ESPECIALITATS

JOSEP MORER, 2 - TELÈFON 972/74 0145

CAMPRODON

xerrem amb:

salvador alsius

periodista

En Salvador Alsius és un home de tarannà obert i comunicatiu, no resulta gens difícil dialogar amb ell des de qualsevol perspectiva que se li proposa. Dedicat bàsicament al periodisme d'informació, es considera políticament independent, —per convicció i per professió—. Aquesta independència no només de militància o de qualsevol opció política concreta, sinó també de criteri, el duu a practicar l'antidogmatisme, la flexibilitat d'opinió, i el dubte metòdic, a risc, —assumit—, que això en algunes ocasions el pugui fer passar per insegur o ambigu.

Podríem haver xerrat de moltes coses interessants amb en Salvador, —veí ocasional des de fa molts anys de la nostra Vall—, però en l'àmbit reduït d'aquesta secció d'EL PONT NOU ens hem limitat al fet nacional català, dins del marc de reflexió col·lectiva que proposem aquest mes.

— Com va anar l'afincament a la veïna Vall de Bianya?

— Ja fa molts anys —disset— que vivim junts l'equivalent a la suma de tres famílies i una de les primeres coses que ens vam proposar de fer plegats va ésser l'adquisició d'una casa al camp on poder anar els caps de setmana i les vacances, això ens va portar a la compra d'una vella rectoria a Bianya. Va ésser la nostra primera inversió col·lectiva.

— La vostra deu ser una de les poques experiències supervivents dels nombrosos grups que es van formar als anys 60, com ha anat això?

— Vam començar arran de la fugurada del 68. Tots ho compartim tot, excepte el nucli de la parella, la mainada ha nascut en aquest ambient i s'hi troba bé. El cas és que ha resultat funcional i al mateix temps enriquidor tant per l'individu com per la parella que han pogut desenvolupar relacions més harmòniques i ésser més independents. També és un fet la seguretat que et dóna tenir l'ampar del grup a l'hora d'establir relacions professionals o, per exemple, decidir canviar de feina, cosa que sol ser més difícil que aquell qui té darra una família en dependència exclusiva.

Ara tot això no ho hem volgut teoritzar mai, ni hem pretès ser cap exemple ni fer cap tipus de prosselitisme. Nosaltres —potser per xurra— vam tenir la sort d'avenir-nos i ens ha anat molt bé.

— Canviant de tema i des de la teva àmplia perspectiva professional i de les teves vivències a ciutat i muntanya: Penses que Catalunya és una realitat social ben estructurada o que més aviat la dualitat Catalunya urbana - Catalunya interior ens determina un país impossible?

— Home, és difícil plantejar-se això en termes absoluts, sempre és qüestió de grau, però jo crec que déu-ni-dó l'estructuració que té la societat catalana, si més no comparativament amb altres societats. És cert que al binomi urbà-rural sempre hi ha una manca d'harmonia, però jo no crec que sigui en un grau que faci pensar en una societat trencada. Això és així possiblement per l'esforç gegantí que han fet les àrees rurals per acostar-se al model urbà d'equipaments i serveis, val a dir que, sense

que els grans nuclis hagin fet gaire res per donar-los la mà.

— **Des del compromís de Casp, Catalunya ha anat perdent sobirania. Al segle XVII la Pau dels Pirineus la va dividir, al segle següent els Borbons amb el seu model centralista i uniformador van pretendre aniquillar-la com a realitat nacional, política que va continuar amb les dictadures. Ara molt recentment amb la democràcia sembla que finalment es donen les circumstàncies exògenes de reconstrucció nacional, però: No et sembla que això ens arriba una mica tard i que la Catalunya actual la conforma una societat que dona per poca cosa més que per ser una regió més o menys «peculiar»?**

— Suposo que tornem a estar en una qüestió de grau. És evident que en alguna d'aquestes bogades que esmentes s'han perdut bastants llençols, però en qualsevol cas el que no crec que valgui la pena és rebobinar, som on som i en un sentit cronològic això és irreversible. Ara bé, es pot aspirar a recuperar més cotes de sobirania que facin honor a la història mil·lenària de Catalunya? Si tingués la resposta, possiblement em presentaria a les eleccions del 15 de març. El fet és que hi ha unes opcions polítiques que creuen en un major o menor grau en aquesta possibilitat i jo no estic gens segur de qui té la raó. A mi, des d'un punt de vista cordial, m'inspiren totes les simpaties les opcions més agosarades, però clar, són opcions que no han tingut la responsabilitat de governar i per tant d'exercir el que té la política de possibilista.

— **Certament, però el que vull dir és que el creixement industrial dels anys seixanta ens va portar immigracions massives i, sense tenir els recursos integradors d'un estat, això ha configurat una nova realitat social, fet que potser avui fa utòpic parlar de nació, i aquí tornàriem a considerar la dualitat Catalunya urbana - Catalunya interior que se'ns presenta no només en termes de nivells d'equipament...**

— Jo penso que això és com quan un a través dels anys va canviant fisiològicament. Ens podem lamentar de la joventut perduda, però

un és el que és, amb tota la seva evolució continua éssent el mateix, la seva identitat és la mateixa encara que hagi canviat. A Catalunya s'han produït uns canvis demogràfics i sociològics molt importants, però deixant a part el tema de la llengua no estic tan segur que la societat catalana, a la llarga, hagi estat tan diferent amb, o sense immigració. Però el que és clar és que hem d'assumir que tenim el país que tenim i li hem d'anar buscant els camins desitjables dins el possible.

— **Camins que plantegen les opcions polítiques dels diferents partits...**

— Naturalment, aquí ens hem de plantejar on volem anar i com hi volem anar, el que passa és que són dos plans que sovint es confonen perquè l'estratègia convida a no explicitar on es vol anar i viceversa, a base d'estratègia es pot perdre el nord, pot succeir que la mateixa praxis política et vagi embolicant com una teranyina.

Mira la curta temporada que jo em vaig dedicar a fer periodisme polític solia fer la pregunta: **Si vostè prement aquest botó, aconseguís la independència de Catalunya, el premeria o no?** És clar que és una pregunta retòrica perquè la gent contesta el que l'interessa en aquell moment, però en el fons aquesta és la qüestió: Si fós possible fer abstracció de les estratègies, dels possibilismes, etz., vostè, en el fons del cor, desitja o no la independència de Catalunya? I això hi ha molt poca gent que t'ho contesta amb sinceritat i simplicitat.

— **Amb sinceritat i simplicitat, tu premeries aquest botó?**

— Independentment d'altres consideracions, i com que no necessito salvar la cara davant de ningú, la meva resposta és que sí, que el premeria.

Ara naturalment, m'haurien d'explicar molt bé quin és el marc de condicions d'aquest supòsit. Hauria de tenir garanties que no es posaven en perill altres béns majors...

— **Com les llibertats, el pluralisme...?**

— O coses més concretes que aquestes. Si això posés en perill la meua vida, no sé si seria prou valent per fer-ho, o tampoc si s'arriscaven una sèrie de valors que jo considero

prioritaris. És molt difícil fer aquests plantejaments descontextualitzant-los de tot un marc de condicions. Si es pogués donar la garantia que la independència anava acompanyada del manteniment dels valors que cadascú considera importants, crec que seria molta la gent que ara dubta, que estaria disposada a prémer aquest botó.

— **Aquí ja entràriem en les estratègies que ens plantegen els diferents partits...**

— Jo comprenc que els polítics vagin amb peus de plom, i els aplaudeixo que siguin savis i prudents, crec que en política la prudència l'hem de veure com una virtut. Ara bé, l'expressió última de a qui dónes la raó, als agoserats o als prudents, només té sentit expressar-la d'una manera, votant!, i el vot és millor que sigui secret i que es mantingui secret perquè finalment aquest és l'únic botó que té per prémer el ciutadà.

— **Concretant i fent abstracció de totes les matitzacions que ja hem fet, com trobes que hauria d'estar Catalunya respecte d'Espanya, dins la futura Europa Unida: Com ara, en confederació o independent?**

— Idealment i dins d'una Europa en el quadre de condicions que ens podem arribar a imaginar, jo estaria amb la idea de la Europa dels pobles, amb qualsevol fórmula política que donés prioritat a les nacions per damunt d'aquesta ficció històrica que són els estats. Ara, jo no en faria un principi del paper articulador que puguin arribar a fer els estats, triaria allò que em resultés més gratificant. Si Europa s'articula i integra correctament a la pràctica el paper dels estats per força s'anirà devaluant, decaurà per ell mateix, i això, de fet, és el que molts diuen que cal esperar: que les nacions arribin a predominar sense necessitat d'una acció positiva, només per simple difuminament dels estats.

— **Però cal esperar que els estats s'hi resisteixin aferrissadament, especialment els estats com l'estat regional francès o l'estat Solchaga...**

— Sí es clar, però si els vents de la història van per aquí ja s'hi poden anar resistint que no hi tenen res a fer...

Xavier Surinyach

HOTEL *Giuell*

HABITACIONS AMB
BANY, TELÈFON i
TELEVISIÓ (12 canals)

Plaça Espanya, 8 - Tel. (972) 740011
17867 CAMPRODON (Girona)

La Plaça *Restaurant*

CUINA CASOLANA SELECTA
TRACTE DISTINGIT I FAMILIAR

Pl. Espanya, 3
Telf. 74 07 39

17867
CAMPRODON

GALETES BIRBA

LES GALETES

EXCAVACIONS
i OBRES

Plaça La Fia núm. 3
Tel. 74 05 00

Josep Colomer

17867 CAMPRODON (Girona)

sports
RENARD

Carrer València, 50
Telèfon (972) 740313

17867 CAMPRODON (Girona)

MATERIAL TECNIC PER TOTS ELS
ESPORTS I LLEURA

ESQUIS DE PRIMERA MARCA
TECNICS EXPERTS EN FIXACIÓ D'ESQUIS

SALOMON - LOOK - TYROLIA
GEZE - MARKER

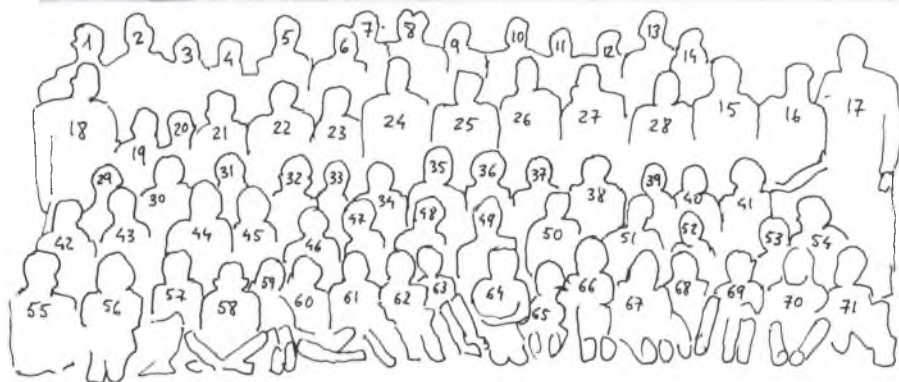
Cal Xel

ISAAC ALBENIZ, 1
TELEF. 74 00 84
CAMPRODON

EL REBOST DEL
PIRINEU CATALÀ

LA FOTO NOSTÀLGICA

LA COLLA DE LA POSTGUERRA

1. JOAN NOGUÉ (del Miás).
2. FERNANDO GAMELL.
3. PITU VIDAL.
4. JOSEP ISERN (Beia petit).
5. EN MORENO (fill de guàrdia civil).
6. ESTEVE FAIG.
7. MANUEL RUIZ (fill de militar).
8. VÍCTOR PUIGMAL (de la farmàcia).
9. JOAN CASADESSÚS.
10. ENRIC BLANCO.
11. PERET GARDELLA.
12. JOAN PLUJÀ.
13. ALBERT COS.
14. PERE OLIVEDA (SMITH).
15. VILANOVA (de Salelles).
16. el mestre ESQUENA.
17. el Sr. CASASSAIES.
18. el Sr. Joanola.
19. JOSEP Ma. CORBELLA.
20. JAUME VILA.
21. JOAN JOANOLA (l'escloper).
22. ANSELMO BELTRAN (de can Bedella).

23. JOSEP VILA (en Teu).
24. VILANOVA (de Salelles).
25. JOSEP GELIS (en teuler de St. Pau).
26. JAUME SALA (de St. Pau).
27. MARCET (de les Gegudes de St. Pau).
28. PERE SALA (de St. Pau).
29. JAUME IGLÉSIES (de ca l'Andreu).
30. en LAGUNA.
31. FANDOS.
32. XAVIER SURINYACH (de can Julà).
33. JOAN MAGRET.
34. MARTÍ MAGRET.
35. PATLLARI COSTA (de ca la Tula).
36. JOAN JUNCÀ (de la Gironella).
37. BENET MONTURIOL de Vilallonga.
38. GONZALO ORTIZ.
39. JOAN VILA VILA.
40. SANCHEZ (fill guàrdia civil).

41. JOSEP SALA.
- 42.
43. JOAN PUIGMAL (de Cal Barberet).
44. COS.
45. MIQUEL RODÀ.
46. PERE BARRI (de Can Perot).
47. JOAN GUIX (de Can Gil).
48. ESTEVE GUILLAMET (dels OMS).
49. PERE CASALS (en Perlot).
50. JORDÍ ORTIZ.
51. (de teixoneres).
52. MIQUEL DOT.
53. MIQUEL VILA (de Can Teu).
54. MARIANO MORER.
- 55.
56. JORDI BOSCH.
57. SISCU ANGLADA (del mas Ventós).
58. GUILLERMO (fill de guàrdia civil).
- 59.
60. JOAN PUIGMAL (en Joan petit).
61. JOAN FANDOS.
62. PERE CASANOVA (en Pere Roquer).
63. SISCU MOLAS (de Can Diputat).
64. (del Guillot).
65. MINGO PAIRÓ (l'alcalde actual).
66. JOAN MARGALL.
67. JOSEP MONTURIOL (de Ca l'escandanya).
68. MIQUEL COLL.
69. PERE PAIRÓ (Pere petxo).
70. JOAN JUNCÀ (en Batllaura).
71. JAUME SALA.

**CATALUNYA
NECESSITA
EL TEU VOT.**

GENERALITAT DE CATALUNYA

PASSEJANT PER LA VALL

De Molló al Coll de la Boixeda

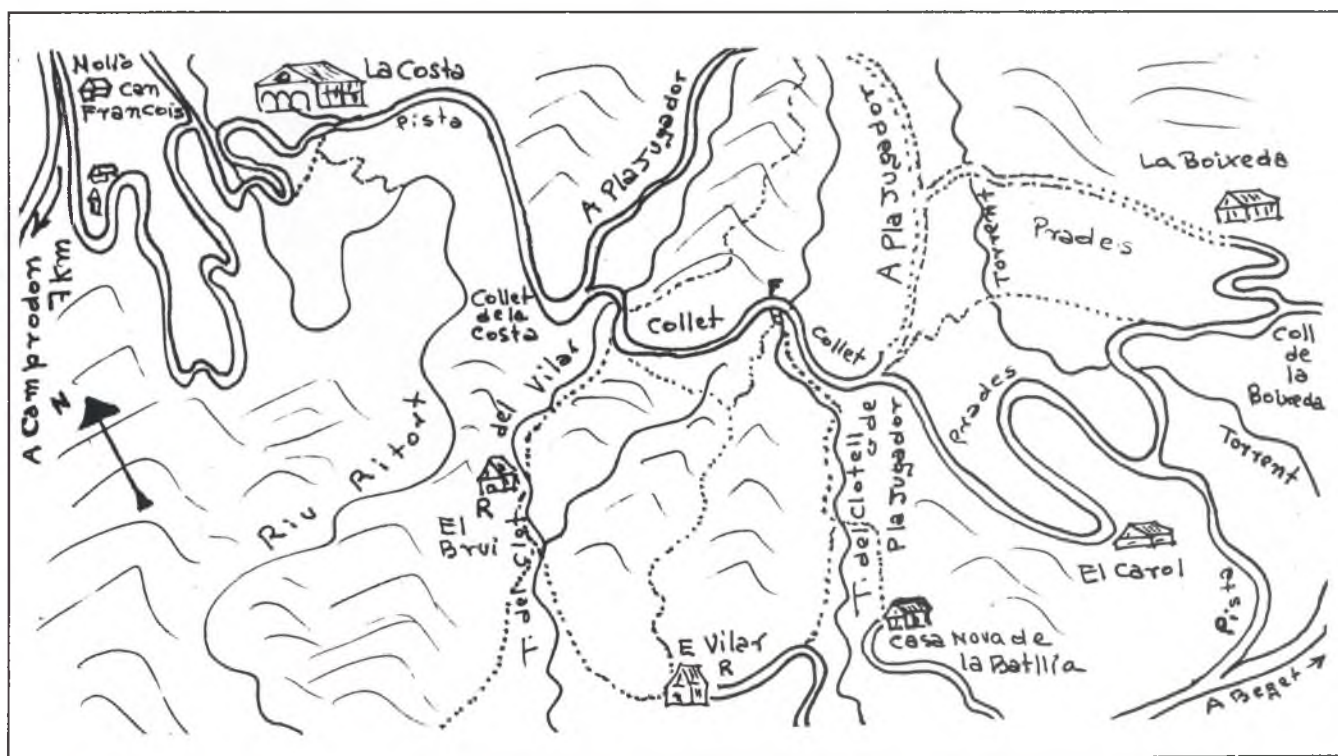
Es tracta d'un itinerari suau que enllaça amb el camí que davalla vers Baget des del Coll de la Boixeda (EL PONT NOU Núm. 9) i que ofereix la possibilitat de suggestives derivacions muntanya amunt a Pla Jugador, o devallant pels clots del Vilar o del Clotell en direcció a Font Rubí passant per les cases del Vilar o la Batllia. A pocs minuts de Molló, creuat el pont sobre el Ritort, s'hi troba la masia de La Costa, majestuós casal des d'on s'albiran al fons les dolces sinuositats del riu. En arribar al Collet de la Costa el Costabona i el maciç del Canigó conformen un meravellós fons al poble de Molló. De cara a llevant aniran apareixen els cims de l'alta Garrotxa a mesura que ens atansem al Coll de la Boixeda, després de deixar a la dreta la casa del Carol i passar pel mateix davant del mas de La Boixeda.

Tot plegat és un passeig d'una hora aproximadament el que permet retornar a Molló tranquil·lament, tot fent petites variacions en el camí i gaudint d'una nova perspectiva.

Esteve Amigó

LA COSTA. AL FONS MOLLÓ I EL COSTABONA.

SETCASES, 1821 - MADRID, 1866

Fotografia feta el maig de 1863, al hall de l'hotel L'UNION, de Valparaiso, Xile. Drets: Isern i Batlló, Amor, Jiménez de la Espada i Martínez. Asse- guts: Paz Membiela i Almagro.

(Continuació)

El 1854, el prestigi de Joan Isern i Batlló és reconegut en tots els cercles universitaris de l'Estat Espanyol. A més de col·lector del Museu de Ciències Naturals de Madrid, se li encarrega l'ampliació de la biblioteca del Jardí Botànic, del qual, més tard, serà bibliotecari titular.

A finals de 1854 apareix, arreu de tot l'Estat un brot de còlera que sembla gran preocupació. I, a principis del 1855, aquest brot es converteix en una veritable epidèmia. En les ciutats, la mobilització dels mecanismes sanitaris fa que la malaltia sigui més o menys controlada. Però en els pobles, la manca d'assistència mèdica és total, i l'índex de morts és enorme. Un dels llocs especialment afectats és Valdemoro (Madrid).

Durant els primers mesos de l'any esmentat, Isern i Batlló es trobava herboritzant per les rodalies d'aquest poble, quan li arriba la notícia que, enmig de la tragèdia col·lectiva, cap metge ni la més elemental assistència sanitària es preocupa d'aquella pobra gent. Sense pensar-s'ho, es presenta a l'Ajuntament oferint al Batlle els seus serveis que, lògicament, li són acceptats.

La situació és realment tràgica (el seu amic Josep Hereter ens parla d'un holocaust local) pel nostre metge que, en l'intent de controlar, al menys, els límits de l'epidèmia s'oblida, per a ell mateix, de qualsevol mesura preventiva, i també cau malalt. Davant la carència de centres adequats, és atès per una família, que l'acull fins la seva curació total. I és aquí on coneix la filla d'aquest matrimoni, Tomasa del Olmo, que, més tard, serà la seva muller. Es casaren a mitjans de setembre de 1856. D'aquesta unió nasqueren una filla i dos fills.

El 1857, la reforma del Reglament del Museu de Ciències Naturals fa que Isern i Batlló sigui promocionat a Professor Agregat de la càtedra de Botànica de la Facultat.

Durant aquest any visita la província d'Àvila, acompanyant Mariano de la Paz Graells i Laureano Pérez Arcas, el qual li encarrega, aquí, la confecció de part dels «ramilletes» que seran llegits a l'Acadèmia de Ciències.

Durant aquesta època, arran d'un viatge que el cate- dràtic de Física de l'Escola d'Enginyers Industrials de Bar- celona, Balcells, fa a Hiendelaencina (Guadalajara), Isern i Batlló l'acompanya. Mentre aquell esbrina temes de física subterrània a les mines d'argent que allí hi ha, el nostre naturalista es dedica a herboritzar. I més tard acompanya l'es- cultor Manuel Moreno, a Macael (Almeria), visitant la serra de Bacares, on estarà quatre dies herboritzant. Allí trobarà tres espècies vegetals desconegudes fins aleshores: tres crucíferes, una lleguminosa i una liliàcia. Tot això ho des- criu en una carta adreçada a Josep Hereter, datada el 19 de març de 1861.

Durant aquesta època, l'activitat científica d'Isern i Bat- lló és considerable: a «El Pabellón médico» publica una ex- tensa relació d'articles, on figuren tots els seus coneixe- ments sobre herbes medicinals, des de l'antiguitat fins els seus dies. I una bona part de la seva obra botànica és en la col·lecció intitulada «Flora comprendida de Madrid y su provincia o descripció sucinta de las plantas vasculares que expontáneamente crecen en este territorio», escrita sota la direcció de Vicente Cutanda, vocal de la Comissió del Mapa Geològic, i catedràtic de Fitografia de la Universi- tat de Madrid.

Pels voltants de Valdemoro descobreix una espècie, fins aleshores desconeguda, a la qual dóna el nom de Re- ceda Yannezzi, en honor del seu amic i gran naturalista Agustín Yáñez. Cutanda corrobora tal desconeixement, en- cara que, en part, s'assembla a la Receda Lutea.

En la mort d'Agustín Yáñez, enterrat en un cementeri de Barcelona, un amic d'Isern i Batlló, Josep Camps i Camps sembrà un exemplar al costat de la tomba.

Com ja dèiem en la primera part d'aquest esboç bio- gràfic publicat en el número anterior d'aquesta revista, el gran protector i amic d'Isern i Batlló fou Mariano de la Paz Graells. Aquest home, des del principi, reconegué la vàlua i preparació d'Isern i Batlló, i el cita en quasi totes les seves obres. En una d'elles, en què descriu la planta Centaura Jennerii, dedica una part, també, a la MICROLOCHUS ISERNIANUS, planta descoberta per Gay i Webb, i dedica- da al nostre personatge. I en el lliurament del Prodomus, després de citar la Iris Spuria, trobada per Isern i Batlló i Lange, prop de Figueres, li descriu una altra planta, també, dedicada: la CENTAUREA ISERNI.

El 1860, el Govern d'Isabel II, complint un desig del Mi- nistre de Foment, Marquès de la Vega de Armijo, decideix enviar una comissió de científics a Sudamèrica, amb la fi- nalitat d'estudiar la flora i la fauna; i també recollir exem- plars pels museus de l'Estat Espanyol. És l'anomenada «Comisión Científica del Pacífico», que, per la seva impor- tància històrica, li dedicarem la tercera i darrera part d'a- quest esboç. Isern i Batlló fou un dels elegits. Allí hi trobarà la glòria, però també la mort.

(continuarà)

Miquel PERALS i DESCAMPS

coneguem millor:

JOSEP GELIS I SOLER

Data de naixement: 21 de gener de 1935.

Nom i cognoms: Josep Gelis i Soler.

Professió: Contramestre del tèxtil.

Afeccions: Llegir.

Esports: Cap.

Cantant: Pavarotti.

Diari: El Periódico.

Plat: Embutit de porc.

Beguda: Vi.

Personatge: Gorbaxov.

Polític: Felipe González.

Programa TV: Pel·lícules.

Viatge somniat: No he pensat mai fer cap viatge.

Per refrescar-se, riu o piscina: riu.

Lloc de vacances: Camprodon.

Biquini o Top-less: de totes maneres.

Què fa falta a la Vall: Indústria.

Què hi sobra a la Vall: res.

LA LÀNGUIDA MORT DE LA COOPERATIVA DE CONSUM DE CAMPRODON

L'ACTUAL BOTIGA DE LA COOPERATIVA.

L'EDIFICI EMBLEMA DE LA COOPERATIVA QUE DES DE LA GUERRA N'HA PASSAT DE TOTES: MAGATZEM, CASERNA DE LA GUÀRDIA CIVIL...

Nascudes en el temps en el que el cooperativisme de consum representava encara una esperança per a molta gent, el mercat amb la seva força abassegadora, ja feia anys que l'havia fet inoperant i ningú no s'expli-cava la seva pervivència. Que els guanys no cobrien ni els sous del empleats, ho palesa el fet de que en els darrers temps de lànguida agonia s'havia anat venent el patrimoni. Primer la casa de darrera de la vella caserna de la Guàrdia Civil, després el solar ubicat a prop del Monestir. Ara, finalment la Cooperativa, ha decidit tancar la botiga. El seu actual President en JOSEP GELIS, ens ha dit:

«... La Cooperativa havia tingut el seu moment àlgid abans de la guerra. Havia construït i rifat pisos entre els seus socis. Darrera el Monestir, encara hi ha cases fetes pel cooperativisme camprodoní».

«... Les Cooperatives de Consum, abans actuaven com a reguladors dels preus, ara ja ho fan els supermercats, i per això estan en decadència».

«... Després de la guerra, vàrem tenir moltes dificultats per a recuperar el nostre patrimoni, finalment vàrem tenir que fer noves escriptures, i per afrontar les despeses vàrem haver de vendre el solar del Monestir».

«... La Cooperativa no pot tancar de cap manera, ja que això suposaria, la pèrdua del seu patrimoni que aniria, segons Estatuts, a mans de la Federació de Cooperatives».

«... Estem cercant, amb la col·laboració de l'Ajuntament, una solució per a mantenir-la oberta, rendabilitzant el patrimoni, en especial la casa de la «brandi-lla» que té un gran valor estratègic».

EN PERET DE BEGET, EL DARRER VIOLINISTA SENSE SOLFA

És impossible, completament impossible arribar ni tan sols a imaginar quants peus han ballat al teu so, quants cors s'han alegrat amb les teves notes, quants milers i milers de persones han sentit i viscut la teva música. La música de la nostra terra, del teu Beget natal, que aprengheres del teu pare quan no eres més que un infant i que ara, després de portar-la dins el teu violí, has anat escampant com trossets de les valls que et veieren créixer, recuperant-la d'un oblit en que segurament hauria desaparegut.

Ara, a en Peret Blanch, de Beget, se'l coneix, se l'admira i se l'estima de Perpinyà a les terres valencianes, de les illes a Ponent, i se'l considera el darrer violinista sense solfa, record viu d'un passat al que ell ens acostava amb les seves sardanes curtes, els seus pericons i les alegres corrandes.

El passat dia 7 de febrer, en Peret fou homenatjat a Barcelona, dins el cicle de música tradicional «Tradicionarius», i us puc ben assegurar que milers de persones, majoritàriament joves, van emocionar-se, una vegada més, pel plany del seu violí: les generacions havien desaparegut i les notes de l'Alta Garrotxa, Vallespir i Alt Ripollès unien, estretament, passat i present.

Des d'aquí, Peret, i en nom de tots els camprodonins i gent de la Vall, et vull donar les gràcies per tot el que representes per a nosaltres, per a la nostra identitat i per a les generacions que segueixen. A Barcelona et tractaven de «mestre», i ara sabem que la teva música i els teus coneixements perduraran per sempre i, allà on les sentim, ens acostaran a tu.

M.S.

CONFEDERACIÓ O INDEPENDÈNCIA ?

DOMÈNEC PAIRÓ. L'Europa ha d'ésser la dels pobles no la dels estats. A la llarga, haurem d'aconseguir estar a Europa amb plena sobirania i com a Països Catalans. Això ara pot semblar utòpic, però tot és començar.

JOSEP JUNCÀ. Ni una cosa ni l'altra, FEDERACIÓ! O sigui mantenir-nos tots dins l'estat espanyol, mantenint la sobirania espanyola i com a únic estat, l'espanyol.

JOSEP LUENGO. Independència certament no. A nivell espanyol, no veig ni la confederació, segurament perquè ni nosaltres mateixos la volem prou.

JOSEP MORER (Batlle de Molló). Prefereixo una confederació a nivell de comunitats autònomes.

JAUME TRIADU. Independència.

LLORENÇ BIRBA. Catalunya té una personalitat històrica, originàriament independent, malgrat que circumstàncies posteriors ens han inclòs dins de l'estat espanyol. Em sembla doncs més natural el camí vers la independència.

LA FRONTERA QUE MAI DEGUÉ EXISTIR

Ja fa vint-i-vuit anys que es va obrir la carretera a Prats de Molló per Coll d'Ares, assolint així una vella aspiració de la Vall que, des de les mancances de la postguerra, es mirava la Collada com la reclusa que una vegada oberta escamparia arreu les riqueses del nord.

L'obertura de la carretera ens va portar paradoxalment **la frontera** que, per a nosaltres, mai no havia existit, fent evident una separació que fins llavors només havia estat física, la separació de la muntanya ancestral que al mateix temps ens aplegava.

La configuració dels agressius estats europeus d'estructura centralitzada, —que es protegiren creant fronteres a carenes i rius, menystenint el fet que a ambdues vessants, a ambdues riberes sempre hi ha un mateix poble—, ens posà davant dels nassos els uniformes i banderes alienes, marcant sobirania i amb ells tota la cruditat del repartiment de Catalunya entre espanyols i francesos ja oblidat per molta gent. (De Gibraltar encara en parlen...).

Les expectatives de riquesa no es compliren, i així, al mateix temps que el 66 de les exòtiques matrícules gavatxes, poguérem anar descobrint que l'Alt Vallespir, allunyat dels nuclis urbans importants,

només era una àrea de muntanya encara més deprimida que la nostra. El comerç de la Vall poca cosa hi va notar, tret d'una fugaç alça del mercat del pernod i de les forques d'allis. Més endavant —qui ens ho havia de dir— el procés s'ha invertit, i no fa massa dies, sentíem el prefecte del cantó de Prats posar les esperances econòmiques de la Vall veïna en el consum que venia del sud.

Ara, ens diuen que suprimiran la frontera, i que potser es farà un túnel que superi la muntanya de sempre. Ara els mateixos Estats de la desfeta, sense saber-ho ni voler-ho, possibiliten el retrobament d'un poble —només per això Europa ja s'ho val—, que encara té semblants problemes de cultura, de llengua, d'economia...

Ara, ja sabem que ni ens va venir del nord la riquesa esperada, ni els arribarà del sud la solució als seus problemes, però també sabem que possiblement junts podrem encarar millor el futur.

Ara, per tot això, donem la benvinguda a la supressió d'una frontera que ens van posar ja fa vint-i-vuit anys, **una frontera que mai degué existir.**

Xavier Surinyach

salut

per
Jaume Iglésias
i
Solà

ACCIDENTS INFANTILS: EVITEU-LOS (I)

A casa nostra la mortalitat infantil ha variat molt durant els darrers anys com a conseqüència de l'elevació del nivell de vida. Ha disminuït per processos infecciosos i a canvi ha augmentat pel nombre d'accidents. A Catalunya els accidents són la primera causa de mort en el grup d'edat d'1 a 14 anys i el nombre de nens accidentats és de 100 a 800 vegades més elevat que la mortalitat. A més molts dels accidents no mortals ocasionen incapacitats transitòries o permanents, limitacions de l'habilitat, desfiguracions, a part de l'aspecte difícilment mesurable de les afeccions psicològiques, tan freqüents en els nens, i dels sofriments físics i morals dels mateixos nens accidentats i de les persones que els envolten.

Donat que els accidents infantils suposen d'una banda una elevada pèrdua d'anys potencials de vida i, de l'altra, ocasionen incapacitats transitòries o permanents que es tradueixen en elevats costos econòmics i socials, és important que tots coneguem aquesta problemàtica i les mesures més adients per evitar-la, per tal de promoure actituds favorables a l'adopció de conductes que permetin que els nostres fills visquin en un ambient segur.

Per a conèixer la problemàtica dels accidents infantils els propers dies ens preguntarem una sèrie de qüestions que anirem resolent.

Jaume Iglésias i Solà

cuina

Les receptes
de
Carme Álvarez

LLENGUA DE VEDELLA

S'agafa la llengua, s'escalda i es pela. Després es posa en una cassola de fang amb una ceba grossa, dos o tres pastanagues, dos tomàquets, un vas d'aigua gros, un vas de vi blanc, i una fulla de llover. Es fa coure poc a poc, i quan esta cuit, es treu del foc i quan està freda es talla a rodanxes i es cola tot el suc de coure-la, es tira sobre la llengua, es fa una picada d'alls, julivert, ametlles i una galeta. Es tira a la cassola i que faci una estona el xup xup.

PUNTS DE VENDA DEL PONT NOU

CAMPRODON

Vila de dalt

Anglada Telf. 740 279

Luengo Telf. 740 498

Vila de Baix

Moré Telf. 740 708

LLANARS

Ca l'Angelina Telf. 740 365

MOLLÓ

Can Bruel Telf. 740 383

SANT PAU DE SEGÚRIES

Can Roure Telf. 747 035

VILALLONGA DE TER

Estanc Cal Rigat Telf. 740 409

SETCASES

Ca la Núria Telf. 740 595

BARCELONA

Llibreria Ona Gran Via, 654
Telf. 318 19 79

PRATS DE MOLLÓ (Vallespir)

Maison de la Presse GUISSET
Telf. 68 89 70 40

les festes

MARÇ

Durant molt de temps va restar semioblidat per l'Església occidental, SANT JOSEP; el sant patriarca. La seva devoció no va adquirir una certa importància fins a l'any 1890, que va decretar-ho el Papa Lleó XIII.

Model sou dels esposos
dels pares exemplar
la llum del vostre exemple
en sia nostra far.

La mort que Vós tingúreu
sia la nostra mort;
el costat dret... Maria

Jesús a prop del cor.

Antigament, que no hi havia aigua viva, anar a cercar aigua resultava molt pesat, sobretot per les famílies nombroses i per les fondes, hostals i establiments de molta gent. Hi havia serventes que ben poca cosa més feien que anar a cercar aigua.

Les fonts eren centre de reunió de moltes dones i, per tant, lloc de converses i d'intercanvi.

Hi havia indrets on s'aplegaven les dones velles, i, tot guardant la tanda ben assegurades en cadiretes que es duïen de casa, filaven o feien mitja mentre feien córrer la llengua o explicaven rondalles o cantaven cançons.

Hi havia fonts que eren lloc de reunió de jovent, punts de dansa i de jocs, llocs per galantejar i festejar. Les cançons ens parlan graciosament d'amorettes lliscades a la dolça remor del rejoll de l'aigua. Més d'una vegada saltant o cantant, els càntirs pagaven la festa.

Santa Fàtima, la Samaritana, el dia 20 de març era invocada per les dones que havien d'anar a cercar aigua a la font, les quals li demanaven que no permetés que se'ls trenquessin els càntirs i de trobar massa gent o haver de passar molta estona esperant tanda.

L'actual Font del Botàs és l'antic botàs de Can Pascal. L'aigua d'aquesta font prové de la font de Sant Josep, no gaire lluny del vernatar del bac de Sant Antoni. De la font de Sant Josep, Cèsar August Torras en diu: (...) se baixa a la font, situada enmig d'un camp, brollant al peu d'unes pedres, no gaire lluny del vernatar de Llandrius, que és al dessota. L'aigua és de les més fredes i bones de Camprodon...

Sant Virgili: Era nat a Arles. Segons la llegenda, havia estat pastor i els vells pastors del massís pirinenc, de Beget i Camprodon el consideraven especial advocat per a la llet i creien que afavoria l'e-laboració del formatge i de la mantega.

Març marçador,
que de nit fa fred
i de dia calor.

Març marçot,
mata les velles a la vora del foc
i les joves si les hi trob.

Mn. J. Soler Martin

Supermercat

ROTA

València, 12

CAMPRODON

Tel. 74 00 43

BERINO

Servei de Taxi
i excursions de muntanya

Tels. (972) 740867 - 741057

Especialitats en peix

Restaurant LA MURALLA

Catalunya, 13 - Telf. 74 09 00
17867 CAMPRODON

JORDI I PEPI ESTILISTES

HOME - DONA
PERRUQUERIA - MAQUILLATGE
TRACTAMENTS CAPIL·LARS
HORES CONVINGUDES (OBERT MIGDIA)

Isaac Albéniz, 7
Tel. (972) 74 13 40
17867 CAMPRODON
Girona

Rafael Casanova, 67
Tel. (93) 668 78 01
08750 MOLINS DE REI
Barcelona

Bac de Sant Pere

BAR - GRILL - RESTAURANT
TELEFON (972) 740701

CLUB DE TENNIS
Camprodon

*Sala per a
convencions i
reunions privades!*

Amb nou accés i obert cada dia.
(Tancat els dilluns excepte festius)

Restaurant El Celler

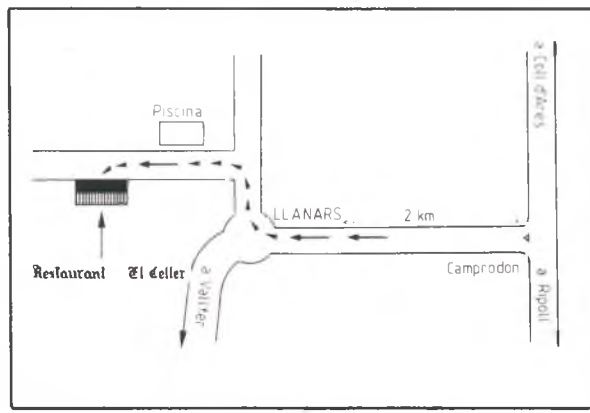

Setcases Esqui Club

Si tens un fill entre 4-6 anys i vols ensenyar-li a esquiar NOSALTRES T' AJUDAREM.
Participació a la Lliga catalana, Llicències de corredor, Tarjes de federat, avantatges en material.

«HELIO ESQUÍ BASTIMENTS '92»

Trucan' s 74 11 13

Tel. 972/741149

els ajuntaments informen

CAMPRODON

L'AJUNTAMENT INFORMA

Seguint amb la política de millora de la qualitat de vida, l'eix principal de la política municipal, l'Ajuntament de Camprodon informa als seus ciutadans del servei de recollida gratuïta de trastos vells, així com també de la recollida de vidre.

Tothom que tingui necessitat d'aquests serveis, se li informa:

La recollida de trastos es fa de la següent manera.

L'usuari ha de trucar o passar per l'Ajuntament i informar dels trastos que se li hauren de recollir, deixar el seu núm. de telèfon i quan a l'Ajuntament hi ha diferents sol·licituds es decideix el dia i l'hora de la recollida, i seguidament s'informa a l'usuari que haurà de deixar-los on li sigui indicat.

Els contenidors de vidre estan situats al carrer de la Trigona al costat de l'Església del Carme, a la plaça del Dr. Robert al carreró de Can Roda i a la plaça de Santa Maria.

També es comunica a tothom que les persones que tirin escombraries al riu

seran greument sancionats.

Recordem que per un Camprodon més net tots hem de col·laborar en aquesta tasca.

recordem que:

**MANTENIR ELS
RIUS NETS...**

**ES COSA
DE
TOTS**

EFEMÈRIDES DE LA VALL

MUNICIPI DE CAMPRODON

Noixements mes de gener de 1992

Marc CASABLANCA ZAMBRANO, 08.01.92. C/Aleixandre Galí núm. 10, fill de Rafael i Ma. Àngela.

Adrià ROVELLÓ PUJOL, 09.01.92. C/Freixenet núm. 20, 3er., fill de Josep Anton i Mercè.

Coralí PUJOL-GALCERAN i ESQUENA, 16.01.92. Mas Xanturri s/n, fill de Josep Ma. i Ma. Àngels.

Cristina SERRAT MAIDEU, 25.01.92. Mas Sitjar, fill de Eudald i Eudalina.

Relació de defuncions:

DOLORES BAURAS CLAVEL, C/Freixenet, 6. Camprodon. Difunta el 01.01.92 nascuda a Granollers el 7.02.1904. Vídua de Cosme Surinyach Roca.

MIGUEL MOLINER SUÑER, C/Avda. Luis Jover, 3. Camprodon. Difunt el 17.01.92 nascut a Vilallonga de Ter el 10.04.1901.

CARMEN PLANAS COLL, C/València, 36. Camprodon. Difunta el 20.01.92 nascuda a Setcases el 02.03.1905.

MIGUEL CLOTA DORCA, Passatge del Planet, 7. Difunt el 19.01.92 nascut a Vall de Bianya el 01.01.26. Casat amb Maria Torrent Juncà.

LA BÚSTIA DEL PONT NOU

carrer
Ferrer Bàrbara núm. 24

per
Jordi Romans

EVADIR-SE

En contra de la voluntat de la majoria dels cinc membres de la Junta a substituir, l'assemblea de socis del Casal en una gens renyida votació varen tornar atorgar-nos la confiança. Tot va quedar com estava. Particularment penso que un cop observats els problemes de l'entorn: clembuterol, sida, aluminosi, terrorisme, Renfes, Casinos, integrismes islàmics, boxejadors-violadors, violades-perdonadores, penes de mort. etc., etc., etc... quedar-se quatre anys més a la Junta Directiva es com una autèntica sessió relaxant amb bany i massatge inclos. Igualment continuarà essent una satisfacció poder anunciar com en aquest mes, dues perles cinematogràfiques: el dia 6 de març «El marido de la peluquera» de Patrice Leconte, el film de més èxit en sales especials de Barcelona on complirà 12 mesos en pantalla. El divendres dia 20 de març «Delicatessen» de Jean Pierre Jeunet i Marc Caro film de rabiosa actualitat on hi trobarem una carnisseria que té com a únics i obsessius clients els veïns del mateix bloc, éssers curiosos i excèntrics que viuen pensant exclusivament en alimentar-se (veurem si amb carn de vedella). Atenció també a Joddy Foster amb «Camino de retorno» el dia 29. Tres pel·lícules per evadir-se de les vivències de l'entorn.

J. Romans

FANTASMES

Sr. DIRECTOR DEL PONT NOU:

Després d'haver llegit la vostra revista núm. 12 del gener del 92, hi ha un apartat de publicitat a la pàgina 23, per part del Setcases esquí club, en el qual s'informa d'un tema que textualment diu, HELIO ESQUÍ BASTIMENTS '92.

Personalment he sentit parlar de HELI SKI, però HELIO ESQUÍ, de veritat que no.

Tinc entès que l'Helio és un cos simple, gaseós, incolor i de poca activitat, es síntesi és un gas inert.

En la pàgina 12 veig que el president de Setcases esquí club, es presenta com un gran professional de l'ensenyament de l'esquí. Em pregunto, com baixarà amb l'HELIO ESQUÍ de Bastiments, amb estat gaseós, esquiant, o simplement com un fantasma.

BATOIES

... L'IMPERI ES SOCARRIMA

Hom podria suposar que es tracta d'una tradició natural i folklòrica catalana o d'un tret psicològic innat entre nosaltres paisans aquesta de cremar certa ensenya d'un renombrat imperi «de cuyo nombre no quiero acordarme».

Ben al contrari, proves gràficament flagrants apunten ja indicis d'aquest acte «protocolari» de repressió després de la primera ocupació total de la Nació el 1714 i també, admirable mostra de continuïtat tradicional, el 1939 durant el qual es consumà la segona ocupació militar completa —amb les seves implicacions— a la vegada que l'eufòria feixista més desenfrenada dels qui encara celebren un Dia de no sé quina Raza.

La nostra cultura intel·ligent i democràtica sempre els ha estat sobrer i així, tan gentilment, ens importaren el seu llenguatge de la autoritat, del ferro tallant, de la humiliació nacional i de la ciència bruta, juntament amb tan particular ritual —corres-

ponent a tal cultura de la incultura— i que avui ens ocupa.

Les molèsties diplomàtiques repartides al llarg del fil històric en forma d'impertinents nusos són nombroses: des d'una no gaire llunyana visita del sempre fidel vassall i, alhora, víctima President de la Generalitat del Principat a Eslovàquia fins el conflicte que tingué lloc l'any 1911 al Casal Nacionalista de Camagüey (Cuba) protagonitzat estelardament per l'aleshores cònsol espanyol d'aquesta ciutat qui, escandalitzat per la solitària presència de la senyera catalana, va exigir a les autoritats insulars la retirada de la quatrí barrada «aduint una llei de 1909 segons la qual els centres regionals (?) podien hissar la bandera provincial (?) sempre que anés acompanyada de l'espanyola» (Joan Crexell) —les peticions jacobines foren denegades. Com calia esperar, els progressos no han estat, ni de bon tros, alentadors: a tall d'exemple citaré la denúncia presentada pel Gobierno Civil de Lleida contra Ramon Llomar qui va tenir el seny d'ometre la bandera que any rera any incordiava la resta d'insígnies exposades al balcó de l'Ajuntament de Solsona durant la Diada Nacional de Catalunya celebrada al Principat; l'alcalde havia comès «ultraje a la bandera española» (bona feina, alcalde!).

D'altra banda, i malgrat les dures sancions d'empresonament, es fa difícil de respectar un bocí de tela que, intrínsecament, simbolitza la agressió, la violència i tot allò que es contradiu amb la llibertat, la igualtat i la fraternitat; amb la democràcia i el respecte.

De les brases en les quals moren, els nostres antics pendons sorgiran com Pegàs d'entre les flames que aixecaran, crescudes, el foc que tocarà l'ensenya aliena aferrada als pals de la terra perquè l'or i la sang dancin al so del buf mediterrani en una unitat simbòlica «ben alta, ben dreta, ben sola» (Vicenç A. Ballester).

Mentre l'orgull de la Raza s'inflama (la simbologia de) l'imperi es socarrima. Arriben bons presagis de l'Est.

Marc Díaz i Surinyac

medi ambient

CAMP DE TREBALL AL REFUGI DEL PASTUIRA

Des d'El Pont Nou, ens volem fer ressò de l'organització d'un camp de treball al Refugi del Pastuira ubicat al Pla d'Hospitalet. Els guardes del Refugi, els germans Torras i Matas, amb la col·laboració de diferents grups d'excursionistes, tots ells preocupats pel greu deteriorament de la llera del Riu Ter, que en els darrers anys ha vist aparèixer tot tipus de deixalles, varen fer una crida el desembre de l'any passat per organitzar un camp de treball, amb l'objectiu de netejar l'indret.

La proposta ha reeixit, i tot fa pensar que en la propera tardor s'hi iniciaran les tasques de neteja. En Josep i en Joan Torras, posaran a la disposició del Camp de Treball les instal·lacions del Refugi, i si convingués, condicionarien els terrenys més propers per organitzar-hi una acampada.

La feina de neteja aniria des del naixement del Riu Ter, fins el poble de Setcases, i ja s'han co-

ABOCADOR INCONTROLAT AL TRENCANT DEL CAMÍ DE CARBONERS.

mençat a tramitar les peticions d'ajuda per aconseguir la infraestructura necessària, com contenidors, rastrells, pales bosses d'escombraries. Així mateix, ells han començat a informar a entitats excursionistes, ecologistes, juvenils, veïnals i de tot tipus perquè hi

aportin voluntaris, a més de demanar compromisos concrets a les administracions públiques per conservar l'entorn. La proposta feta des del CENTRE D'ESTUDIS DE LA VALL DE CAMPRODON de constituir un CONSORCI per la gestió de L'ESPACI NATURAL DE L'ALTA VALL DEL TER pot ser ara enormement útil.

Els Germans Torras i Matas, ens han demanat que facilitem la seva adreça per facilitar que les persones que vulguin participar en el projecte ho puguin fer sense entrebancs:

HOSTAL REFUGI PASTUIRA
(JOSEP I JOAN TORRAS I
MATAS) 17869 SETCASES (Girona)
Telèfon (972) 74 06 60

Des de la redacció d'EL PONT NOU, esperem la col·laboració dels nostres lectors, en aquesta lloable iniciativa per a millorar el Riu Ter i tot el seu entorn.

LA NETEJA DE L'INDRET: UNA NECESSITAT URGENT.

Lluís Pelegrí Bonnemaison

Guia **EL PONT NOU** de la Vall

AJUNTAMENT DE CAMPRODON	74 00 05	AJUNTAMENT DE VILALLONGA	74 04 06
AJUNTAMENT DE LLANARS	74 03 61	AJUNTAMENT DE MOLLÓ	74 03 87
AJUNTAMENT DE SANT PAU	74 70 05	AJUNTAMENT DE SETCASES	74 05 98

HOTELS I RESTAURANTS

Fonda REST. RIGA. TREGURÀ.	Tel. 74 06 48	LA PLAÇA. Rest. Pça. Espanya, 3 CAMPR.	74 07 39
HOSTAL EL SERRAT. TREGURÀ.	74 04 11	BAC DE SANT PERE. CAMPR.	74 07 01
H. GÜELL. Pl. Espanya, 8 CAMPR.	74 00 11	LA MURALLA. Rest. C/Catalunya, 13. CAMPR.	74 09 00
H. SANT ROC. P. del Carme, 4-5. CAMPR.	74 01 19	CAN PO. ROCABRUNA	74 10 45
L'HOTEL DE CAMPR.. Pça. Dr. Robert.	74 00 71	Rest. CAN PEI. LA ROCA	74 12 76
HOTEL SAYOLA. C/Josep Morer, 4. CAMPR.	74 00 13	Camping CONA DEL TÈR. VILALLONGA	74 06 29
CAN GANANSI. C/Josep Morer, 11. CAMPR.	74 01 34	Rest. F. LA GINESTERA. Ctra.de França. MOLLÓ	74 03 88
ELS AVETS. Rest., Ctra. de Molló, 3. CAMPR.	74 00 71	CALITXÓ. Hostal Rest. MOLLÓ	74 03 86
NÚRIA. Bar-Rest. Pça. Espanya, 11. CAMPR.	74 00 04	Hotel L'ESCOM. C/de la Font, 15. LLANARS	74 03 67
Piz.Rest. DAGIORGIO. C/Fer. Bàrbara, 10. CAMPR.	74 09 88	Rest. EL CELLER. C/Font d'en Rafel s/n. LLAN.	74 11 49
EL CALIU. Rest. Pça. Espanya, 4. CAMPR.	74 06 36	Hotel EL GREVOL. LLANARS	74 10 13
		Hotel CAN TIRANDA. C/Núria s/n. SETCASES	74 05 74

ANEM DE COMPRES !

LLIBRERIA ANGLADA. C/València. CAMPR.	74 02 79
LLIBRERIA MARIA. ST. PAU DE SEGÚRIES	74 70 35
LA POMA-NIT. C/València, 37. CAMPR.	
SABATARIES ROQUÈ. Pl. C.A. Torras, 5. CAMPR.	
RELL. JOIER. PLANAS. C/València, 14. CAMPR.	74 00 97
GALERIA D'ART SEGLE XXI. Ferrer Bàrbara, 26. CAMPR.	
31416 ROBA JOVE. C/Isaac Albéniz, 8. CAMPR.	13 01 00

AVET-SET. Fàbrica de gèneres de punt. MATARÓ

Queviures

CAL XEC. Embotits. C/Isaac Albéniz, 1. CAMPR.	Tel. 74 00 84
ROTA. Supermercat. C/València, 12. CAMPR.	74 00 43
PASTISSERIA PUJOL. C/València, 1. CAMPR.	74 01 22
BIRBA. Galetes. CAMPR.	
FORN SALA. C/Ferrer Bàrbara, 14. CAMPR.	74 01 32
FORN ESCOLÀ. C/Josep Morer, 2. CAMPR.	74 01 45

TOT PER LA CASA !

Constructors

Const. DESMOS. C/F. Bàrbara, 19. CAMPR.	Tel. 74 09 09
Const. ROVELLÓ. C/Josep Morer, 3. CAMPR.	74 08 52
Const. MONTURIOL. C/València, 53. CAMPR.	74 04 62
Const. CAROLA. C/Josep Morer, 24. CAMPR.	74 02 97

Const. CUMOSA. C/St. Roc, 3. CAMPR.	74 13 87
Excavacions CLOMER. Pça. La Fia, 3. CAMPR.	74 05 00

Mobles

MOBLES MARTÍ MAGRET CAMPR.

Electricitat

ELECTRICITAT JUNCÀ. C/València, 59	CAMPR.
ELECTRICITAT COLLBONI	CAMPR.

FEM ESPORT !

RENARD ESPORTS. C/València, 50. CAMPR.	74 03 13
VIVAC. C/St. Roc, 16. CAMPR.	74 13 92

ESQUÍ CLUB SETCASES. SETCASES 74 11 13

ALTRES SERVEIS !

Perruqueries

JORDI I PEPI. C/Isaac Albéniz.	CAMPR.
ESTHER. C/del Rec s/n	SETCASES

Agències

SÁNCHEZ. C/València, 45. CAMPR.	74 03 43
---------------------------------	----------

Tallers

MOTOS PEITIVI. C/St. Roc, 1. CAMPR. 74 01 46

Discoteques

PETRES CAMPR.

BOMBERS	74 02 41	CONSULTORI METGE	74 05 32	TAX. BERINO. CAMP.	74 10 57/ 74 08 67
POLICIA	74 02 33	METGE DE GUÀRDIA	74 01 24	TAXIS MARIA. ST. PAU	74 70 35
GUÀRDIA CIVIL	74 00 39	CREU ROJA	74 00 76	RECTOR DE CAMPRODON	74 01 36

SERVEIS D'ASSESSORAMENT EMPRESARIAL:
ASSESSORIA COMPTABLE
ASSESSORIA FISCAL
ASSESSORIA LABORAL
ASSESSORIA ESTRATEGICA EMPRESARIAL
AUDITORIA
ASSEGURANCES

**C. Ventura
Consultors**

LA SEVA COMPANYIA D'ASSEGURANCES
DE TOTA LA VIDA

Cristina Ventura i Carpintero. C/Freixenet, 6, baixos - Telf. (972) 13 03 08 - 17867 CAMPRODON

C. Josep Morer, 3
Telf. (972) 74 08 52
17867 CAMPRODON

C. Barcelona, 33
Telf. (972) 70 15 23
17500 RIPOLL

FÀBRICA DE MOBLES

MARTÍ MAGRET

CAMPRODON

Mancomunitat Intermunicipal de la

VALL DE CAMPRODON